

Långtidsuppföljning efter främre korsbandsrekonstruktion hos barn avseende livskvalitet, funktion och röntgenfynd.

O. Månsson¹, N. Sernert², J. Kartus^{1,2}, L. Rostgård-Christensen³

¹Ortopedkliniken, NU-sjukvården, ²FoU-enheten, NU-sjukvården, ³Radiologkliniken, NU-sjukvården

Korsbandsskador (ACL) hos växande barn som skelettmässigt ej är mogna är ur behandlingssynpunkt en utmaning. Risken av ytterligare intraartikulära skador vid konservativ behandling eller senarelagd rekonstruktion måste vägas mot risken av tillväxtstörning vid tidig rekonstruktion. Långtidsuppföljning av barn efter främre korsbandsrekonstruktion är av stort intresse. Syftet med denna studie var att utvärdera resultaten 10-20 år efter främre korsbandsrekonstruktion hos barn med avseende på livskvalitet, funktion och röntgenfynd.

32 barn i åldern 12-16 år (medelvärde:15.2) med symtomatisk unilateral ACL skada, opererades vid nästan skelettmogen ålder med antingen patellarsene eller hamstringsgraft autograft. 29 (91%) patienter följdes upp efter 10-20 år (medelvärde: 175 månader) med bilateral belastad knäröntgen, klinisk mätning och livskvalitet bedömning.

Det rekonstruerade knät hade signifikant ($p=0.001$) mer röntgenologiska degenerativa förändringar jämfört med det icke opererade knät. Preoperativt Tegner aktivitets grad var 4 (2-8) och Lysholms knä score var 75 (50-90). Vid uppföljning var Tegner grad 4 (1-7) och Lysholm score 84 (34-100) ($p=n.s$). Ettbens-hopp var 84% (0-105) preoperativt och 93% (53-126) vid uppföljning ($p=0.003$). Muskelstyrkan var $>90\%$ av det icke opererade benet både i extension och flexion. Knälaxitet var signifikant lägre vid uppföljning ($p=0.001$). Vid uppföljning visade SF-36 jämförbara värden jämfört med en frisk kontrollgrupp och KOOS var lägre i alla dimensioner jämfört med en frisk kontrollgrupp. EQ5D var 0.9

Vid långtidsuppföljning efter korsbandsrekonstruktion av barn med nästan slutna epifysfogar ses signifikant mer röntgenologiska degenerativa förändringar i det opererade knät jämfört med det kontralaterala knät. Funktion och hälsorelaterad livskvalitet är jämförbara med frisk kontroll grupp.